

D'Hoppe - een zaak met een reukje aan

Rond het kleine gehucht D'Hoppe, op de grens van Opbrakel en Vloesberg, was al heel wat te doen.

1. Een stukje geschiedenis

Al in de Middeleeuwen werd eeuwenlang geruzied tussen de graven van Hengouwen en Vlaanderen over het bezit van Vloesberg. In de praktijk behoorde de gemeente echter altijd tot Hengouwen. Een officieel taalgrensonderzoek van 1807-1810 toonde aan dat men in Vloesberg uitsluitend Frans sprak, behalve op de wijk D'Hutte, een afgelegen gehucht aan de grens met Opbrakel.

Over D'Hoppe was toen nog geen sprake. Op die plek vond men toen enkel bossen, die vaak bevolkt werden door allerhande roverbendes zoals de 'groenselelers' en de bende van Jan de Lichte. Pas vanaf het midden van de 19de eeuw wordt de wijk D'Hoppe tot ontwikkeling gebracht. De bourgeoisie uit Ronse kwam er op zondag verpozen in het groen met picknickmand en geuze. Een toeristische trekpleister werd geboren en de etablissementen rezen uit de grond. Op een plaats die door de bossen van alle andere Vloesbergse woonkernen werd afgesneden, kwamen vooral Vlamingen uit Schorisse, Brakel en Ronse te D'Hoppe wonen. In 1888 werd er bovendien een Vlaams kerkje gebouwd en een goeie twintig jaar later ook een Vlaams schooltje.

D'Hoppe had dus een uitgesproken Vlaams karakter. Het hoeft dan ook geen verwondering dat het Harmel-centrum, dat een oplossing zocht voor de definitieve vastlegging van de taalgrens, begin jaren '60 voorstelde om D'Hutte en D'Hoppe aan te hechten bij Brakel (net zoals er ook gemeenten van Vlaanderen naar Wallonië werden overgeheveld). Tenslotte telde D'Hoppe op dat ogenblik op een totaal van ongeveer 300 inwoners amper twee Franstalige gezinnen.

De Volksunie reageerde dan ook verontwaardigd dat het wetsontwerp Gilson I, ter vastlegging van de taalgrens, wél voorzag in de overheveling van D'Hutte, maar niet van D'Hoppe. De Waalse politici argumenteerden dat Vloesberg reeds té veel dure investeringen hadden gedaan voor het toerisme in die wijk. Liever dan een aansluiting ervan bij Brakel, en een ééntalig Frans Vloesberg, verkozen ze om een faciliteitengemeente te worden (waardoor ze overigens niet konden fusioneren met andere gemeentes). Ondanks hevig verweer van de flaminganten werd het wetsontwerp Gilson I in 1962 goedgekeurd in het Belgisch parlement.

Rustig werd het echter niet rond D'Hoppe. Vooral in de jaren '70 ging het er nog geregeld warm aan toe in het Vlaamse gehucht. Zo ondernamen op 26 maart 1972 een honderdtal betogers een voettocht van Gent naar D'Hoppe met de eis "D'Hoppe groen en Vlaams!". Meteen was het Taalaktiecomitee geboren. Ze ageerden er tegen het Waalse statuut van de wijk en (toen al!) tegen de bedreiging voor de natuur door de expansieplannen van de steengroeven in de buurt.

Ook vandaag nog is D'Hoppe overwegend Vlaams. Titelvoerend burgemeester van Vloesberg Rudy Demotte geeft zelf toe dat 80 procent van de inwoners Nederlandstalig is.

2. Wat is de huidige problematiek

Het probleem kan opgesplitst worden in drie thema's: De Modderrode, De Radar en het D'Hoppebos.

A. De Modderrode

De Moderrode, pal op de grens met Brakel, was ooit de hoogste top van Henegouwen. De bosrijke heuvel behoorde tot hetzelfde complex als het Brakelbos en het D'Hoppebos. Van oudsher werd er met schop en kruiwagen aan kleinschalige zavelwinning gedaan.

Reeds in de jaren '70 deed de familie Fort een aanvraag om de heuvel volledig af te graven. Pas in 1985 werd hiervoor toestemming verleend. Van toen af ging het bijzonder snel en veranderde de heuvel in ... een krater. Hoewel de exploitatievergunning in 1998 afliep, werd de voorbije jaren lustig verder gegraven.

B. De Radar

De Radar is een oude zavelgroeve van de familie Fort. Toen begin jaren '80 alle zavel uit de Pottelberg, waar deze groeve gelegen is, verdwenen was, werd een nieuwe bestemming gezocht voor de site. Hoewel midden in een natuurgebied gelegen, werd in 1989 een vergunning afgeleverd om de groeve vol te storten met afval. Op zich is dit onmogelijk in een groene zone, maar toenmalig milieuminister Guy Lutgen kende aan het stort een etiket 'publiek belang' toe, waardoor een uitzondering mogelijk werd. Afval uit Wallonië én Vlaanderen vond zijn weg tussen het groen op de taalgrens... Een MER bracht intussen aan het licht dat het grond- en oppervlaktewater in de buurt van het stort zwaar vervuild is. En dat terwijl het D'Hoppe- en vooral het aansluitende Brakelbos een unieke natuurgebied vormen waar bijvoorbeeld de Zwalmrivier zijn oorsprong vindt.

Tot overmaat van ramp stortte in september 2001 de zuidelijke wand van het stort in, waarbij 10 ha bos onder het afval bedolven werd.

Na hevige protest van de buurtbewoners werd het stort in juni 2002 definitief gesloten. De vrachtwagens bleven echter maar af en aan rijden, daarbij overigens ook afval van de stad Geraardsbergen... Pas in maart 2005 werd het stort eindelijk verzegeld.

C. Het D'Hoppebos

Het D'Hoppebos ligt net op de taalgrens en vormt één complex met het Brakelbos. Toen het D'Hoppebos enkele jaren geleden te koop werd aangeboden, wou de gemeente niet de nodige centen op tafel leggen om er een openbaar bos van te maken. Het gevolg was dat 15ha van het bos in handen kwam van de familie Fort, terwijl er amper nog 5ha gemeentebos overbleef. In Vlaanderen zijn privé-bossen aan een streng bosdecreet onderworpen en kan geen boom worden omgehakt zonder vergunning. In Wallonië wordt echter nog steeds het Belgische boswetboek van 1856 gehanteerd en kan een boseigenaar op zijn domein doen wat hij belijft. De Brakelse boswachter kan slechts tandenknarsend toekijken wanneer Marcel Fort bomen velt en zijn eigendom omheint. Daarenboven voert hij ook nog eens vrachtwagens met bouwafval en zavel aan om in het bos een heuse menpiste aan te leggen. Dat het toerisme waar D'Hoppe van leeft, daar weinig bij gebaat is, hoeft geen verwondering. De activiteiten van Fort baren des te meer zorgen aangezien op 15 meter van de taalgrens de Sassegembek ontspringt, biotoop van zeldzame specimen als beekforel, beekprik en rivierdonderpad.

3. De houding van de overheid

De houding van de overheid rond de gebeurtenissen in D'Hoppe is uiterst merkwaardig. Allereerst werden er vergunningen afgeleverd voor exploitaties op plaatsen waar die helemaal niet thuis horen: een toeristisch en ecologisch bijzonder waardevol gebied. Men kan zich met recht en rede afvragen of ook het stort en de zavelwinning moeten gerekend worden bij de 'toeristische investeringen' waarvoor D'Hoppe persé bij Vloesberg moest blijven.

Slechts na (zeer) hevig protest en negatieve milieureporten besloot de Waalse overheid (schoorvoetend) op te treden. Storten en zavelontginning gingen echter op illegale wijze door. Opvallend daarbij is dat politionele diensten hier nauwelijks tegen optraden/optreden. Daarentegen bleek het wel mogelijk om 160 federale agenten (inclusief SIE) in te schakelen om de bezetters van het D'Hoppebos, die daarmee protesteerden tegen de wantoestanden, uit de bomen te plukken. Er werd daarbij zelf een helikopter ingezet om de hoogste boomhutten te bereiken. Anderzijds vond het gerecht het dan weer niet nodig om op te treden toen een journalist door Tony Fort met een hamer werd neergeslagen (de klacht bij het parket van Doornik werd geseponeerd) of toen vader Marcel Fort met zijn jeep opzettelijk inreed op een groepje actievoerders (die hem gelukkig nog net konden ontwijken). De politie van Vloesberg vond het onlangs evenmin nodig om proces verbaal op te maken toen Tony Fort met een bulldozer een camera vernielde en daarbij ook de cameraploeg in levensgevaar bracht. De federale politie arriveerde uren te laat en durfde/mocht uiteindelijk zelfs niet op de plaats van de feiten te komen.

Zowel plaatsvervangend burgemeester Mettens (PS) als titelvoerend burgemeester Demotte (PS) verklaarden naar aanleiding van het laatste incident dat het nu maar eens moet afgelopen zijn. De vraag is echter in hoeverre zij dit menen, gelet op hun dubieuze houding tot hiertoe. Beiden verklaarden overigens onomwonden voor de camera dat Fort bijzonder kapitaalkrchtig is (de gemeente Vloesberg heeft ongetwijfeld via de gemeentebelastingen al veel geld verdiend aan de activiteiten van Fort) en veel hooggeplaatste vrienden heeft. Als paardenliefhebbers onder elkaar is overigens ook Herman De Croo wel eens te gast op het domein van Marcel Fort...

4. Standpunt van de N-VA

De N-VA komt steeds weer tot de conclusie dat D'Hoppe beter af was geweest als een deel van Brakel, als een deel van Vlaanderen en zal daar in de toekomst blijven voor ijveren. De hallucinante toestanden rond het stort en de zavelontginning midden een habitatgebied zouden in Vlaanderen vandaag ondenkbaar zijn. De N-VA wil de zaak echter niet op de communautaire spits drijven, daar kunnen de inwoners van D'Hoppe enkel nadeel van ondervinden. De N-VA waardeert bovendien de inzet van verscheidene Franstaligen voor de bescherming van dit stukje verknoeid paradijs.

De N-VA roept de Franstalige politici wel op om hun verantwoordelijkheid te nemen ten opzichte van dit Vlaamse gehucht waar ze zo aan gehecht zijn! De lieden van de PS die in Wallonië en Vloesberg de plak zwaaien, dienen eindelijk de kant te kiezen van de gewone D'Hoppenaar in plaats van de kant van het kapitaal in de persoon van afvalbaron Fort. Ook het Brakelse gemeentebestuur moet zijn verantwoordelijkheid nemen, dit gaat hen net zo goed aan! Zij moeten hun Vloesbergse collega's onder druk zetten om de natuur en het toerisme in D'Hoppe te redden.

Indien deze scheve situatie blijft aanhouden, dan eist de N-VA alsnog de aanhechting van D'Hoppe bij Brakel. Indien de Waalse politici geen orde kunnen, durven of willen op zaken stellen, dan moeten de Vlamingen het maar doen!